

Fosamezna štev. v Ljubljani in Trstu 4 vin.

JUTRO izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravištvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto mesečno K 1.80, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, letno K 1.50. Za izposojnino celoletno K 28.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravištvu je v Franciskanih ulici 8. Dopisi se pošiljajo neodvisno, naročnina upravištvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. Za oglaševanje se plača: peti vrsta 15 v, osmi vrsta, poslane in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 118.

Na drugi strani!

Kregar in Štefe — v sodni preiskavi!

Na drugi strani!

Hrvaška kriza.

Hrvaška kriza, ki je bila nekaj časa v latentnem stanju, je znova izbruhnila. Kriza ni nikogar iznenadila, kajti na Hrvaškem vladajo že dalje časa tako neznosne razmere, da se dežela ne bo poprej pomirila, dokler se ne zboljša položaj tamkajšnjega naroda. Geslo vseh strank, katerim je v resnici do sreče domovine, katero hočejo Madžari gospodarsko in finančno uničiti in politično zaslužnjevati, bo v bodoče: Boj do popolne zmage, ali pa do popolnega poraza.

Današnja kriza ni nikakor nova. Ona je samo nadaljevanje velike krize, katero je povzročil znani hrvaški ban baron Raich s svojim brutalnim dvletnim režimom, katerega karakteristika je bil glasoviti škandalozni zagrebški „veleizdajniški“ proces.

Meseca februarja l. 1910. je baron Raich padel in njegovim naslednikom je bil sporazumno s srbsko-hrvaško koalicijo imenovan sedanji ban dr. Nikola pl. Tomašić. A s tem, da je koalicija pripomogla svojemu največjemu nasprotniku do banske časti, se nikakor še ni odrekla svojim idealom, katere so njeni najboljši pristaši branili dve leti v zagrebških ječah. Njeno zaupanje do bana Tomašića se je gibalo točno v krogu obvez, katere je ban moral podati v saboru in v krogu tajne pogodbe, katero je sklenil s koalicijo.

Dokler niti položaj ogrskega ministrskega predsednika Khuena-Hedervarya ni bil še siguran, se je ban Tomašić točno držal pogodbe. In samo temu nesigurnemu položaju Hedervarya se je zahvaliti, da je Tomašić izvršil glavno točko omenjene pogodbe, namreč pospešil sam sankcijo nove volilne reforme, s katero je naraslo število volilcev na Hrvaškem od 40.000 na 200.000. Ko si je pa Hedervary pri letošnjih volitvah pridobil ogromno večino v zbornici, čutil se je zadosti močnega, da prične s svojo madžarsko politiko tudi na Hrvaškem.

Kmalu je nastal med koalicijo in banom konflikt. Tomašić se namreč ni več držal pogodbe, na podlagi katere mu je tedanja saborska večina pomagala do oblasti in je radi tega stopila v opozicijo proti vladi. Ta korak je storila tem lažje, ker je imela že v žepu novo volilno reformo, ki daje veliki ljudski masi volilno pravico, kot agitacijsko sredstvo pa Tomašićovo izdajstvo.

Ker je ban torej izgubil saborsko večino, je savor razpustil in z novimi volitvami apeliral na narod. A kljub temu, da je imel kot šef upravnega aparata vsa mogoča sredstva na razpolago, vendar z novimi volitvami ni dosegel svojega cilja, to je saborske večine, s pomočjo katere bi se rešil nevarnosti.

Ban torej v saboru, katerega je sklical koncem preteklega leta, ni imel

večine, ki bi ga podpirala. A da bi jo stvoril, zato je bilo treba diplomatske umetnosti. Toda Tomašić se je v svoji diplomatski vlogi skazal popolnoma nevednega. Najprej je v saboru obljubil velikanske zakonske osnove, ki naj bi zboljšale socialno in gospodarsko stanje najsiromašnejših zlasti kmečkih slojev. In res je imel v začetku precej vspeha: one hrvaške stranke, ki radi sovraštva do srbskega naroda sovražijo tudi koalicijo, so Tomašićevim sladkim besedam verjele in se združile v t. zv. vladni delavni blok. To so bili razven banovih odkritih prijateljev še poslanci kmečke stranke bratov Radičev in poslanci pravaško-klerikalne Frankove stranke.

Tem strankam je bilo namreč dobro znano, da je to samo bana politika proti koaliciji, a so kljub temu mislile, da bo ban splošno svoje obljube in zato so mu pomagale do zmage, to je, do izvolitve saborskega predsedništva in hrvaških delegatov za ogrski državni zbor. Predloga koalicije glede popolnega preloma z Ogrsko, dokler se ne sanirajo krivice, prizadejane Hrvaški po Ogrski, je propadla.

Toda kmalu za tem sta ban Tomašić in njegov delavni blok doživela poraz za porazom. Novoizvoljeni delegati so v ogrski zbornici samo molčali in votirali ogrski vladi brezpogojno vse, kakor da bi tekla na Hrvaškem sam med in mleko.

Hrvaška vlada pa je med tem v saboru polagoma sama razkrila, da je njeno križanje za delavnost sabora samo manever proti koaliciji in nič drugega. Vse obljube o raznih zakonskih predlogih in socialnih reformah so ostale samo obljube. Tekom par mesecev ni vlada predložila saboru niti ene resne zakonske osnove, razven novele o zboljšanju učiteljskega stanu, ki je radi sedanje odgovoditve sabora tudi najbrže pokopana za vselej. Koalicija je bila sicer v saboru ves čas v strogi opoziciji, vendar pa je bila naklonjena mirnemu in resnemu delu kljub temu, da je vprizoril ban po svojih agentih par afer, iz katerih je izšla koalicija častno, vlada pa doživela sramotno blamažo. Ker napadi na koalicijo niso imeli ne moralne ne materialne podlage, so končno morali prenehati, a vladni delavni blok je razpadel.

Ko je prišlo namreč do proračunske razprave, ni imela niti franko-klerikalna stranka toliko junaštva, da bi glasovala za sedanji vladni proračun. Ravno radi tega, ker je večina z odklonitvijo proračuna izrazila vladi bana Tomašića popolno nezaupanje, je tajna hrvaška kriza nakrat javno izbruhnila. A Tomašić je mesto svoje demisije ali pa razpusta sabora, ki mu ni votiral niti proračuna, savor odgodil na nedoločen čas. S tem predznim atentatom na najnavadnejše postavno naziranje je pa opozicijo-

nalne stranke še bolj razburil. Gotovo je, da se v tem „nedoločnem času“ situacija ne bo spremenila Tomašiću in njegovi madžarski misli v prid. Tomašić bo vladal kakor Raich — brez proračuna in proti volji sabora.

Hrvaška stoji torej pred hudimi boji, ki bodo usodepolni za njo in ves hrvaški in srbski narod.

Da so naše simpatije na strani srbsko-hrvaške koalicije, ki bo morala radi svoje čiste narodne politike največ pretrpeti, nam ni treba posebej povdarjati.

Slovanski jug.

Pred hrvaškimi volitvami? Hrvaški uradni list priobčuje že dva dni celo vrsto premeščenj samih upravnih uradnikov pri okrajnih glavarstvih. Dasi stanejo taka premeščenja mnogo denarja, vendar se ban Tomašić na to nič ne ozira in prestavlja najbolj kompromitirane politične uradnike ravno v take okraje, kjer je dosedaj srbsko-hrvaška koalicija vedno zmagovala. Koalijski listi komentirajo to dejstvo tako, da ban že sedaj pripravlja teren za bodoče volitve. V okrajih, kjer je narodna zavednost tako razvita, da se bodo volilci borili najodločnejše proti madžarskemu misijonarju, bo nastopal ban s pomočjo teh brutalnih političnih uradnikov z vso silo proti koaliciji. To nasilje je napovedal tudi Khuena-Hedervary že sam slučaj, če Tomašić ne bo mogel izgrati narodno-zavednega ljudstva in njegovih strank. Toda srbsko-hrvaška koalicija bo sprejela vsak boj z veseljem na znanje.

„Obilič“, „Balkan“, „Mladost“ in „Kolo“ v Pragi. Meseca maja t. l. se vrši v Pragi velika slavnost češkega pevskega društva „Hlahola“. Ob tej priliki se priredi velika vseslovenska pevka tekma. Kolikor je dosedaj znano, sta se s slovenskega juga dosedaj javili za tekmo srbsko akademsko pevsko društvo „Obilič“ v Belgradu in srbski akad. moški pevski zbor „Balkan“ v Zagrebu. Izmed hrvaških pevskih društev sta se prijavili: akad. moški zbor „Mladost“ in hrvaško pevsko društvo „Kolo“ oba iz Zagreba. „Balkan“ je znan kot najboljši moški zbor med srbskimi pevskimi društvi, ravnotako kakor „Mladost“ med hrvaškimi. Obe društvi odideta v Prago s pomnoženim zborom, ker se izleta tudi udeležijo t. zv. seniori, to je stari dobri člani, ki so bili nekdanj kot akademiki člani društva. Pričakovati je, da si bo eno od teh društev priborilo na vseslovenski tekmi častno mesto med jugoslovanskimi pevskimi društvi.

Splošni pregled.

Banket lige za mirovno sodišče se je vršil v Londonu 17. t. m.

Sir Eduard Grey je imel kot predsednik govor, v katerem je govoril o svojem zadnjem govoru v angleški zbornici o mirovnem sodišču. Pri tem je rekel: Ako dve državi ustanovita mirovno sodišče po osnovi, ki jo je označil predsednik ameriških držav kot mogočo, potem naj jo gotovo osnujeta. Državam naj se ne stavi nikakih mej, ako hočejo med seboj sklepiti mirovno sodišče ki ima lahko veliko pomena v bodočnosti. Mi dajmo samo dober zgled. Dober zgled dati, se pravi upati, da bodo drugi sledili in ako se velevlasti pridružijo, potem bo nastala iz tega mirovna liga. Treba je začeti predno se more napredovati. Vprašanje je, koliko več uspeha bo imela ta akcija kakor razni mirovni kongresi, je vprašanje bodočnosti.

Španski kralj ne pojde v Rim, kakor so listi poročali. Potovanje španskega kralja v Rim se uradno dementira.

Prva ženska v švedskem državnem zboru. Dne 17. t. m. je bila švedska zbornica natlačeno polna, galerije so napolnile posebno ženske. Ta dan je prvič v zbornici imela govoriti poslanka Ana Pogshad. Predsednik zbornice je pozdravil govornico in je označil ta trenutek, kot zgodovinski v švedski državi. Tudi min. predsednik, ki je prišel v zbornico s celim kabinetom, je pozdravil prvo žensko poslanko. Mnogi telegrami in navzoče občinstvo so čestitali prvemu ženskemu poslancu.

Italijanski železniški uslužbenec so naznanili vladi, da bodo 22. marca začeli s pasivno resistenco ako ne dobe zagotovila, da bo vlada držala obljube, ki jih jim je dala.

Kitajska je baje dala Rusiji popolno zadoščenje, kakor poroča Novoje Vremja.

Poljski klub v ruski dumi je podal izjavo v kateri se obrača proti ministrstvu notranjih zadev, ter pojasnjuje svoje stališče. Izjava pravi, da je vsled sistematičnega dela ruske vlade nasproti Poljakom in vsled tega, ker vlada ne preneha s svojim postopanjem, ki ima namen uničiti poljsko narodnost, poljski klub prisiljen glasovati proti proračunu za ministrstvo zun. zadev. — Ruski min. svet je podal dumi predlog, da se iz drž. zaklada vzame 182.000 rub. za rusko cerkev v Varšavi.

Ultimatum Mehiki. Amerikanska vlada je dala Diazu odločen nasvet, da takoj zadušijo revolucijo in da odpošlje čete, ki varujejo sedaj glavno mesto, takoj proti rebelantom, da nastane mir v državi.

Kitajski študentje v Petrogradu so vdrl v hišo kitajskega poslanika in protestirali proti stališču Kitajske napram Rusiji. Poslanik dijakov ni sprejel, ker se spor smatra kot popolnoma uravnan.

Ameriška javnost se baje razburja vsled napetosti, ki vlada med

Od čiste ljubezni.

(Ena genijna pesemca.)

- On: Nikar, nikar se me ne boj, nedolžni, nežni angel moj, v naročje semkaj sedi, oko v oko mi gledaj!
- Ona: Ljubezen vroča v prsih mi za tebe, ljubček moj, gori, in v srcu mi trepeče odsev nebeske sreče.
- On: Nečista misel skrije se, če tebe le oko zazre, in kadar te objemam, ljubezni kar pojemam.
- Ona: Minljiva je ljubezen ta, minljiva je sladkost sveta, le malo časa traja dehteče cvetje maja.
- On: Kar praviš, ljuba dušica, mi gre naravnost do srcá, zato pa brz hitiva, ljubezni se navzijava!
- Ona: Pomisleka je vredno res, ko bi ne bilo nekaj vmes: pomisli, ljubi Francelj, al' škoda ni za krancelj?
- On: O Micka, Micka, kaj čvekaš? Lahko svoj krancelj v škatljo daš! Ne bom se ga dotikal, ne bom po škatlji stikal.
- Ona: Beseda tvoja mi je všeč: tako napravliva to reč in krancelj moj snemiva, ga v škatljo položiva!
- On: In kadar pride sodnji dan, bo krancelj spet iz škatlje d'jan. Boga bova častila in roženkranc molila.

Bav-bav.

Zdr. državami in Mehiko. Ob mehiškani meji je baje 44.000 mož. Vlada preti, da Mehika doživi usodo Kube, ako se ne umiri.

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

- Kaj hočete reči ekselencja? je vzkliknil.
- Rad bi, da pozabiš, da si videl Skalabrino in da poznaš hišo, kjer se skriva Roland Kandiano! je dejal Dandolo s tajnim nemirom.
- Toda ekselencja, ali ne marate sami pogledati te hiše?
- Ne, ne . . . Odgovori vendar, namesto da me vprašuješ. Ali si pripravljen storiti, kar zahtevam od tebe?
- Kakšno bo moje plačilo, ekselencja? je vprašal policist predrzo.
- To vprašanje je vsaj pametno. Vidiš, ostaviti moraš Benetke. Podaš se v Rim, kjer imam jaz svoj plašč. Tam ti preskrbim službo, boljše, nego jo opravljaš tu, in da te poplačam za ta tvoj odhod, dobiš jutri zjutraj, ko pojdeš na barko. petdeset cekinov.
- Dočim je Dandolo govoril, pa je pripravljaj berič svoj mosterski udarec.
- Ekselencja, je dejal naglo, Benetk ne zapustim za nobeno ceno. Na drugi strani pa je to, česar zahtevate od mene, resna reč, in rad bi si še premislil.
- Do kdaj? je vprašal Dandolo.
- Ga že imam, je menil policist, sam pri sebi ter odgovoril:
- Do jutri; to menda ni preveč, da se odločim za korak, ki utegne imeti ogromne posledice? . . .
- Dandolo se je nasmehnil rekoč:
- Ne samo, da ni preveč; še premalo je! Premišljaj torej vso večnost, podla duša!
- Obenem je veliki inkvizitor z bliskovito naglico zasadi v beričeve prsi bodalo, ki ga je bil pripravil pod svojim plaščem. Berič se je zrušil, ne da bi kriknil. V mesečini je Dandolo še par trenutkov gledal blede lice človeka, ki ga je bil ubil. Čez

minuto takšnega turobnega ogledovanja je spustil oči okrog sebe. Pristan se je zavijal v molčanje. Lahen dih je valovil površino vode. V daljavi je vrsta krovnih luči zaznamovala mesta ladij, priklenjenih k nabrežju. Veličasten mir je plaval nad to sliko.

In zdaj je Dandolo vzdignil mrlja ter ga rahlo spustil v vodo, ki je rahlo zapluskala ter ga požrla s skrivnostnim zadovoljstvom.

Nato je prijel za veslo ter pričel veslati.

Ko se je vrnil v svojo palačo ter se vrgel na posteljo, je veliki inkvizitor zamrmral:

— Zdaj sem poplačal Rolanda Kandiano, kar sem mu bil dolžan. Zdaj bom morda vendar že enkrat mogel zaspati!

XXV.

Žalost srca.

Altierijeva palača je stala kakih dvesto korakov od Dandolo, ob istem nabrežju. Mimogrede bodi omenjeno, da se je med tema dvema palačama, na nasprotnem bregu, dvigala še imenitnejša in še sijajnejša palača kurtizane Imperije.

Kadar je Imperija s svoje terase pogledala na levo, je skoraj lahko videla, kaj se godi pri Dandolovih in kadar je pogledala na desno, skoraj lahko, kaj se godi pri Altieriju, to je pri Leonori.

Tisto jutro, ko je Altieri posetil Dandolo, da mu naznani Rolandov beg, je imel torej le par korakov do doma. Dasi je bila notranjost te palače zelo razkošna, vendar je bil njen značaj čisto drugi, nego Dandolo. V nji si videl orožne trofeje, raznovrstne arkebuzne in loke, kopja, rapirje in dvorezne meče. Po predsobah je bilo polno častnikov, in pred vežo je stalo noč in dan dvanajst obožanih mož na straži.

Res, položaj, ki ga je zavzemal v Benetkah generalni kapitan, je bil izmed najodločnejših v vsej državi. Njegov vpliv ni bil mnogo manjši od vpliva doža samega. Pravzaprav je bil dož vrhovni poveljnik beneških armad, in prvi doži so bili sami vojskovodje.

Ko se je delilo nasledstvo starega Kandiana, si je Foscari pridržal pred vsem politično vsegomočnost, Altieriju pa je pustil vojaško oblast, čeprav si je izgovoril pravico natančnega

nadzorstva, ker je bil prepričan, da sme biti vojskovodja samo sablja v roki politične oblasti. Popolno ravnotežje v političski republiki, kjer je narod zaslužnjen vzlic geslu svobode — obstoja v popolni skladnosti vojskovodje z zakonodalcem. Ali je bila med dožem Foscarijem in kapitanom Altierijem taka popolna skladnost? O tem vprašanju nas gotovo pouče nadaljnji dogodki naše povesti.

Kakor smo v avanturah Borgijcev videli cerkveno oblast v borbi s svobodo, tako bomo v pričujočih dogodkih nemara gledali enako borbo vojaških oblasti proti svobodi, proti temu najvišjemu idealu človeštva, tej tolažilni nadi, budilki epopeje — proti svobodi, ki, žal, tako počasi, ah, počasi prihaja na svet. In kakor povsod, bo tudi tukaj cena povsod obstojala v koščku zaželjene sreče, ki ga tvori ljubezen, in ki naj ga pomeni ženska.

Ženska! . . . Ako ona pomeni srečo, okrog katere hrumi kruta lakomnost velikašev in zaradi katere toži daleč tam nekje obupna nada šibkih, ali ne pomeni ona prav zato tudi velikih nesoglasij človeštva?

Zato ne moremo biti brez otožne žalosti v srcu, ko gledamo v enem izmed prostorov te vojaške palače istočasno generalnega kapitana Altierija — zmagovalca — in Lenoro, ki je v dnu svojega srca še vedno zaročenka Rolanda . . . premaganca.

Po svoji poroki z Altierijem, to je, že dve leti, je zavzemala Leonra kot svoje stanovanje prostrano krilo njegove palače. Tu se je zapirala skoraj neprestano; živela je s svojimi ženskami ter s strogo vnemo gospodinje vodila notranje posle.

Altieri se ji je dal prigrisati, dasi je bilo še zgodaj. Rolandov beg ga je bil čisto zmedel in razburil v njegovih prsih čuvstva, že skoraj uspavana od navade.

Leonora je takoj sprejela svojega moža, kakor zmirom, kadar se je oglašil. V vseh svojih dejanjih si je bila ustvarila dolžnost, biti mu zvesta in pokorna soproga. Ko je generalni kapitan vstopil, jo je videl, kako je nadzorovala skladanje perila v veliko omaro.

Altieri je nekaj časa gledal to domačo sliko; zavzdihnil je. Nato je pokazal na dve služkinji, ki sta bili navzoči; Leonora jih je nemudoma poslala iz sobe.

Soproga sta sedla vsak v svoj naslanjač. (Dalje.)

V Coloradu so nastale demon- stracije proti Japoncem.

V Pekingu je vladalo zadnje ča- se veliko vojno navdušenje. Celó v višjih krogih se je govorilo, naj se iz- da oklic na narod, da se reši domo- vina. Poročila iz Harbina poročajo, da so bile obmejne čete pomnožene za

25.000 mož in so dobile nove topove.

Pred cesarsko palačo v Pekin- gu so bile velike manifestacije za voj- no proti Rusiji. Cesar je rekel, da Ki- tajska ne da Mandžurije za nobeno ceno.

Španska vlada je dobila od Va- tikana negativen odgovor.

Kregar in Štefe v sodni preiskavi.

Dični podpredsednik trgovsko- obrtno zbornice kranjske Ivan Kregar in njegov prijatelj, „Slovenec“ ured- nik Ivan Štefe, sta skočila, kot bi ju osa picila, ko je začelo „Jutro“ naj- prej namigavati, potem pa odkrito pi- sati o njihovi slepariji povodom zad- njih nadomestnih volitev v trgovsko- obrtno zbornico kranjsko.

Vse je pričakovalo, da bosta mo- ža tožila „Jutro“ in „Slov. Narod“, ker obdolžitve so bile tako težke, da jih nihče ne bi v taknil v žep, ako bi bil nedolžen. Kregar in Štefe nista tožila in sta se s tem sama obsodila, ali da bi se kolikor toliko „izmazala“, je začel „Slovenec“ naravnost ostudno napadati „Jutro“, njegovega lastnika osebo in „Uči- teljsko tiskarno“, ki za denar tiska „Jutro“. Razumni ljudje so takoj spre- videli kam pes taci moli in so pra- vilno ocenili te besne napade ljudi, ki smo jim stopili na prste tako močno, kot jim morda še nikdar in nihče ni stopil. Storili smo to za to, ker sta se Štefe in Kregar pregrešila javno, razkrinkali smo njuno delo- vanje v javnih zadevah, a „Slovenec“ je odgovoril z najostudnejšimi napadi, s čemur so se klerikalci vnovič ob- sodili.

In še na eno zvijačo so prišli kle- rikanci. Ker smo pozvali državnega nadpravnika naj odredi povodom na- ših razkritij o sleparijah pri nadomest- nih volitvah v trgovsko-obrtno zbor- nico preiskavo in so začeli pisati o tem tudi graški listi, je postalo Šte- fetu in Kregarju vroče in sta se ho- tela izmazati na ta-le način: Poslala sta najprej v graške liste nek „popra- vek“, v katerem sta trdila, da je vse zlagano ter sta se pri tem sklicevala celo na neko sejo trgovsko-obrtno zbornice. Končno sta prišla pa na ide- jo, ki sta mislila da ju reši: Štefe, ki ni hotel tožiti „Jutra“ radi teh težkih obdolžitve, je tožil radi neke druge reči, ki ne stoji z afero v nobeni zve- zi, potem so pa lansirali klerikalci v graško „Tagespost“ vest, da je to-

žil Štefe „Jutro“ radi teh obdol- žitev!

Pa pomagalo ni niti to, ker „Ta- gespost“ je dobila in priobčila popra- vek, včeraj smo pa dobili iz Gradca od popolnoma zanesljive strani na- slednje poročilo:

„Državno nadpravdnštvo je zau- kazalo državnemu pravdnštvu v Ljubljani, naj uvede povodom raz- kritij v „Jutru“ preiskavo proti Iva- nu Štefetu in Ivanu Kregarju.“

Tako je prav! Ker nista hotela Kregar in Štefe tožiti „Jutra“ in „Slov. Naroda“, je ukrenilo državno nad- pravdnštvo, da stvar ne zaspi in da se pride volilnim sleparijam ter ponar- enju uradnih listin na sled.

Mi smo storili pri tem samo svo- jo dolžnost in jo storimo tudi v bo- doče. „Slovenec“ naj pa le bljuje o- genj in žveplo na nas, naj piše kar hoče — vsi razsodni ljudje bodo vedeli, zakaj on to dela! Zastrahiti nas jo hotel „Slovenec“ z blatenjem posameznih oseb, pa se je vrezal: mi smo šli naprej svojo pot in — zma- gali smo.

Ta očitna zmaga nam je tu- di največje zadoščenje za vse one laži, za vsa obrekovanja in bla- tenja, s katerimi je bil „Slovenec“ zadnji čas tako radodaren.

Kaj pa storijo sedaj klerikalci? Ali se izjavijo za solidarne s Kregar- jem in Štefetom? Logično bi to bilo, ker moža nista sleparila na svojo pest, nego po intencijah in v imenu klerikalne stranke in za to nosi od- govornost za Kregarja in Štefeta- va sleparstva cela klerikalna stran- ka kot taka!

Kaj pa porečejo na vse to ljub- ljanski volilci? Ali bodo sledili po- zivu stranke ki ji je sedaj dokazano, da je sleparila? Ne, tega ne veruje- mo, ker imamo preveč dobro mnenje o razsodnosti ljubljanskih volilcev, da bi jim prisodili kaj takega in za to smo prepričani, da bo dan občinskih volitev v Ljubljani — dan poraza stranke ljudskih sleparjev!

javi, da na zidanje šole nikdo ne misli. Za deset let se zadostuje šola pri sv. Križu. Če bo treba, se bo ta šola povečala. To je včeraj, povedal župnik Pavlič kot kompetenten člo- vek o moščanskem šolskem vprašanju. Brez vednosti krajnega šolskega sveta sploh ni mogoče reševati ljudsko-šol- skih vprašanj. To ve Oražem kot žu- pan dobro. Zato pa pravimo, da je spe- ljal na led moščanske občane s tem, da jih je na čudnem ljudskem shodu farbal z nakupom sveta za novo šolo v Mostah. Če bodo imeli klerikalci zadevo v rokah — in to nam potrjuje Pavličeva najmerodajnejša izjava — nove šole v Mostah vsaj deset let ali pa še dalj časa ne bo. Še danes je torej gotovo, da se Oražmov „pred- log“ ne bo uresničil, razven če se klerikalce pomeže iz občinskega od- bora in šolskih korporacij. Ker župnik Pavlič ničesar ne ve o novi šoli, s katero agitira Oražem, je izven vsa- kega dvoma, da je Oražem ljudi ve- doma sleparil ko jim je pripovedoval, da bodo vsled njegovega „predloga“ hiše poskočile na vrednosti, da ne bo- do stanovanja prazna itd. Oražem bo za to svojo najnovejšo falotarijo že dobil primeren odgovor. Blagor ob- čine pa Oražmov žep sta sicer dva ojtrosi nasprotujoča pojma. Kako Oražem pojmuje blagor občine kaže pri nasipanju cest in pri napravi no- vih cest in hiš. Veselo znamenje je bilo na shodu le to, da je bil shod tako lepo obiskan. Dokaz, da ljudstvo želi in hoče reševati šolskega vpra- šanja. Škrebli pa bomo, da ljudstvo izve in uvidi, da je imel Oražmov nedeljski ljudski shod namen razbu- riti duhove v Mostah, napraviti med napredniki in socijalisti razdor, na drugi strani pa povzdigniti brezpo- membno osebo Oražma. Zanimivo je tudi, da je tisti Oražem, ki skrbi le za „blagor“ občine sklical ljudski shod v — svojo gostilno!

Dr. Mavring kot kavalir in du- šni pastir. Poroča se nam: Mavring je znan kot kavalir in kot pastir, kakor že prilika nanes. Ko je bil še župnik na Igu, je poročil Janeza Javornika iz Perovega, sedaj delavca pri Gruberje- vem prekopu v Ljubljani. Ta poroka se je vršila lansko poletje in ženini, ki je prinesel v zakon otroka še „iz prej- šnjih časov“, je prosil župnika, naj bi mu preskrbel da se otrok prepíše na njegovo — očetovo ime. Za ta prepis je župnik prejel zahtevanih 6 K 30 v. ter obljubil da bo to zadevo kmalo uredil. Nastopilo pa je že drugo leto, a otrok nosi še vedno ime matere. Javornik je prišel te dni sedaj že vpo- kojeneja in v Ljubljani bivajočega župnika vprašal, kaj je pravzaprav s to stvarjo. Ko je Mavring delavca vgle- dal v svoji sobi, je začel kot jesihar vpiti nanj ter na svojo kuharico, češ, da spušča take ljude skozi 2. sobi k njemu. Ker je Mavring začel še bolj zmerjati delavca, mu jih je tudi tapar poštenih povedal ter odšel — ne da bi bil kaj odpravil. Tak je dr. Mavring kot kavalir in pastir — dušni seveda.

Kdo vzdržuje „Slovenca“? — „Slo- venca“ podpira „Katoliška tiskarna“, ki ga na puf tiska. „Katoliško tiskar- no“ pa po svoji moči podpira kranj- ski deželni šol. svet, ki naroča svoje tiskovine v „Katoliški tiskarni“, v kateri se tiskata „Slovenec“ in „Domo- ljub“, ki pišeta najstrupenejše članke proti šolstvu in učiteljsstvu! — Mi ne vemo, s kakšno pravico pride deželni šolski svet do tega, da podpira „Ka- toliško tiskarno“, v kateri je vse za- kletó proti šolstvu in učiteljsstvu! Ali je mar deželni šolski svet ekspozitura „Katoliške tiskarne“ ali pa morebiti rimskega „Slovenca“? Naši krajni šolski svetni tiskovin iz „Slovenče- ve“ tiskarne ne marajo.

Preganjanje „Jutra“ v Celju. Iz več strani nam prihajajo iz Celja po- ročila, da je profesor Cestnik na tam-

kajšnji slovensko-nemški spodnji gim- naziji strogo prepovedal svojim učen- cem hoditi mimo celjske Zvezne trgovine, ali pa celo pogledati v njena izložbena okna, kjer je izobešeno „Jutro“. Seveda se nihče ne zmeni za njegovo naravnost smešno in predržno prepoved. Tako je bil pred par dnevi kljub prepovedi takoj po končanem šolskem poduku tak naval dijakov na izložbena okna Zvezne trgovine, da so ljudje radovedno spraševali, kaj je tako interesantnega, pa žal da „Jutra“ ni bilo več v izložbi, ker ga je med tem Zvezna trgovina najbrže že vsega raz- prodala! Ali mogoče prof. Cestnik v šoli nima drugega dela, kakor da agi- tira proti naprednim časopisom.

Žrtev razmer na zatožni klopi. V pod tem naslovom včeraj priobče- nem sodnijskem poročilu je na mestu, ki govori o datumu obravnave pravil- no čitati, da se je dotična obravnava vršila v petek dne 18. t. m. Poročilo je bilo namreč že za sobotno štev. pripravljeno, pa se je moralo vsled pomanjkanja prostora za pondeljek odložiti.

Glede novomeškega prošta g. dr. Elberta se nam je začetkom t. m. iz Novega mesta poročalo da je isti ob priliki političnega obhoda za belo- kranjsko železnico deželnega glavarja skušal pridobiti za to, da bi v korist Novomeščanom Kandijci ne imeli svo- jega že ugotovljenega jim postajališča. Sredi t. m. pa se nam je od dveh strani od tam poročalo, da je po iz- dancem škofijskem listu tudi novo- meški prošt na prižnici razglasil boj proti „Jutru“, ter baje dejal, da kdor čita „Jutro“, bo pogubljen. Ker po- znamo g. dr. Elberta, da če prav je prošt, vendar se trudi se izogibati du- hovskega stanu nevredni gonji drugih tovarišev, smo to zadnje biležili z re- zervo. Zdaj nam novomeški prošt g. dr. Elbert sam za oba slučaja poroča sledeča pojasnila: „Ni res, da bi bil jaz proti postajali v Kandiji; to sem že izjavil pri prvi komisiji in ministrstvo je tudi tako odločilo. Pri drugi komisiji sem na zapisnik dal: naj pri tej odločitvi ostane. — Pretečeno nedeljo 12. marca sem govoril postno pridigo: O Mariji, o materi in o Jezusu njenem sinu, „Jutra“ se v mislih nisem imel“. — Priobčujemo obe pojasnili, ker zavze- mamo stališče: Namenoma nikomur krivice, tudi političnemu nasprotniku ne! To naše stališče blagovolijo upo- števati tudi gg. dopisniki.

Benefični predstavi dramskega osebja se vršita v soboto in ne- deljo popoldne ter se uprizorita ve- lezabavni, humorja polni burki „Ro- bert in Bertram“ in „Lumpacij Vagabund“. Naše dramsko osebje, ki je bilo letošnjo sezono vsled oper- ne sterilnosti prav izredno zaposleno in moralo forsirati dramo že do nad- produkcije, naši dramski člani, ki so za svoje delo v primeri z opero v mnogo slabšem finančnem polo- žaju, zaslužijo za vse tiste mnogo- številne večere umetniškega užitka, katere so nam nudili z redko vnemo in vsega priznanja vrednim navdušen- jem za lepo dramsko umetnost, da se jih spomnijo vsi obiskovalci in ljubi- telji gledališča ob priliki njihovih be- nefičnih predstav s kar najmnogobro- nejšim posetom. Naj odneso naši pri- ljubljeni umetniki-igranci vsaj sedaj ob koncu tekoče sezone, lepe spomine z našega odra, naj jim bo naša hvaležnost in priznanje v prijetno bodrilo za prihodnjo sezono. Vsi, ki znajo ce- niti najvažnejšo in najserioznejšo pa- nogo dramske umetnosti, bodo izkaza- li v soboto in nedeljo našim dramskim članom svoje simpatije z razpro- dano hišo!

Slovensko deželno gledališče. Danes, torej se poje po mnogih le- tih iznova prvič v sezoni velika Gounodova opera „Faust“ (Margareta)

z gospodom Fr. Kramperom, prvim prvim opernim tenorom v Zagrebu. Gosp. Krampera je bil pred več leti začel svojo operno kariero v Ljubljani ter je že takrat z uspehom pel prvo tenorsko ulogo (Manrica) v „Truba- durju“; kasneje je bil tenorist Na- rodnega divadla v Pragi ter je danes prvi tenor deželnega hrvatskega gle- dališča v Zagrebu. Povsod je žel s svojim mladim, svežim lirskim tenor- jem najlepše ocene. Ostale uloge po- jo: gđc. Nadasova (Margareta), gđc. Šmidova (Siebel), g. Križaj (Mefisto), g. Peršl (Valentin), gđc. Peršlova (Mar- ta) in g. Buksek (Brander). Režijo ima g. H. Nučič, kapelnik je g. prof. Fr. D. Reiner. Predstava se vrši v abonme- nentu za par. — V četrtek drugi- opera „Faust“ (za nepar). — V so- boto popoldne burka „Robert in Bertram“ (s petjem in godbo), zve- čer izvirna noviteta „Samosvoj“, spisal Etbin Kristan, izdal in za- ložil Lav. Schwentner v Ljubljani.

Koncert „Glasbene Matice“. „Glasbene Matice“ vrli pevski zbor je v nedeljo zvečer v drugič stopil pred občinstvo z zbori, ki jih je izvajal že na koncertu dne 5. februarja. Ker smo oceno o teh zborih napisali že pri po- ročilu o konhertu „Glasbene Matice“ dne 4. februarja. Zato se danes ome- jujemo le na konstatiranje, da je bil zbor na isti višini kakor smo to pri- jemljali. Gospod koncertni vodja Hubad se je moral ponovno zahva- ljevati za živahno odobravanje. Poleg zborov sta bili na programu še dve točki. V Mendelssohnovem koncertu v e-molu se nam je prvič na koncertnem podiju predstavil violonist g. Ivo Trost. Ko smo g. Trosta slišali lani na javni produkciji „Glasbene Matice“, smo z zadovoljstvom in veseljem lahko kon- statirali njegove lepe zmožnosti. Od lanskega leta je g. Trost očitno zelo napredoval; nedostatk, ki smo jih opazili še lani, so stopili v ozadje, vrline pa se kažejo vedno boljše, tako da lahko rečemo, v g. Trostu tiči od- ličen virtuos z resnimi ambicijami za prihodnost. Predvsem hvalimo njegovo občutka polno prednašanje: od srca je šlo in je našlo pot do srca. Na prav visoki stopinji je tudi tehnika, ki smo jo prav posebno občudovali v te- žavnih kadenci prvga stavka. Da je prišlo g. Trosta sviranje do popolne veljave, je tudi zasluga „Slovenske Filharmonije“, ki se nam je predsta- vila pod vodstvom kapelnika g. prof. Frid. Reinerja samostojno v peti Bee- thovnovi simfoniji. Pokazala je v tem gigantskem in od izvajajočih umetnikov ne le odlično tehniko, temveč tudi visok glasbeni intelekt zahtevajočem delu, da je zmožna najtežavnejših nalog in da bi se lahko merila z vsakim, tudi večjim in boljše podpiranim orkestrom. Kako pretresljivo je znala podati bo- lestne vzklake junaka, ki se bori z usodo, in s kako mogočeno silo ve- liclaste zmagoslavne akorde v zadnjem stavku! To more le orkester prve vrste pod taktirko takega kapelnika, kakor je g. prof. Reiner. Ena edina reč nas je na koncertu motila, in to je stra- hovit praznola pot dvorani. Res ne vemo, čemu govorimo o kulturi in o drugih takih lepih stvareh, če pa se za kulturo ne zmenimo, kadar se nam približa. Ali morda mislite, da je za kulturo vse opravljeno, če vržete bla- godušno par kronic „na oltar domo- vine“? To je sicer potrebno, pa ni edino in ni prvo ...

Redka lovska smola. Neki za- konski mož, ki je bil strasten lovec na jabece, se je napotil nekega več- era ob deseti uri jabece lovit in je naročil svoji ženi, naj dobro vrata za- pre. Na to je odšel v goro. Ob pol dvanajsti uri pride domov in potrka, ko se nihče ni oglasil, potrka zopet, pa zopet nič; potrka tretjič in nato sune z nogo v vrata, da se zapah odtrga. Tu mu pride žena nasproti in za njo

DNEVNE VESTI.

Klerikalci in „Kranjska hranli- nica“. Našim klerikalcem je glavna stvar — denar, potem pa njih sred- stva za poneumnevanje ljudstva. NaViču jim je revno ljudstvo dalo sezidati pred tremi leti novo luksurijsno cer- kev, kupilo zvonove, sezidali elegan- ten farovž kot mal gradič za tri fran- čiškane, morali plačati opravo itd.; a zdaj so klerikalci sklenili, da jim mo- rajo nerazsodni in revni ljudje, sezidati še novo kapelo, kakor da bi ljudje, denar za tako potratno kradi. Pa jim je spet priskočila na pomoč kranjska hranilnica z doneskom za orglje in kapelo! In zdaj naj še kdo kriči, da pri klerikalcih in Nemcih roka roke ne umije! Pa upijejo: naše revno dobro ljudstvo, mesto da bi upili: Naše zapeljano, nalagano in izsesano ljudstvo. Klerikalci! Vaša vera je — gšeft, in vaša moralna: humbug.

Ljudski shod v Mostah. Moščan- ski župan Oražem je v včerajšnjem „Slovencu“ povedal, da ni imel z ne- deljskim shodom drugega namena kot svojo diskreditirano osebo povzdigniti.

Oražem piše namreč v „Slovencu“ sam o sebi tole: „Zborovanje je zanimivo zato, ker se je pokazalo, kdo res skr- bi za blagor občine. To je tisti Ora- žem, katerega „Narod“ in „Jutro“ dan za dnevom blatita in grdita. Če se Oražmov predlog kmalu izpelje, bo prišlo res blagostanje v občino. Hiše bodo na vrednosti poskočile, stan-ovanja se bodo lahko oddala in hiše ne bodo ostale prazne. Zadovoljen sem šel včeraj s shoda in priznam, da se vsi župani, kar smo jih imeli v vseh letih, niso vsi toliko brigali za blagor občine, kakor se briga g. Ora- žem v teh kratkih mesecih, kar on gospodari.“ Tako hvali Oražem v „Slo- vencu“ samega sebe. Z ozirom na to lastno hvalo, ki se pod mizo valja, odgovarjamo kratko tole: Danes smo se do trdnega prepričali, da je bil včerajšnji ljudski shod Oražma samo volilni maneuver, največji humbug in norčevanje iz volilcev. Klerikalci v Mostah so kar čez noč postali prija- telji šol. Oražem je sklical ljudski shod, da glasuje za nakup sveta za šolo. Župnik Pavlič ki je predse- dnik krajnega šolskega sveta, pa je včeraj — torej dan po shodu — iz-

riti in je bilo v tem pogledu napačno, da se je sicer vedno odličnemu igralcu oddelila uloga Danila. G. Iličič je zastopal svojega Camilla častno zlasti v pevskem oziru. „Dostojno ženo“ je dala gđc. Thalerjeva; izgledala je šik, pela prav dobro in s tempera- mentom. Kancelist g. Povheta je bila dobro pogojena komična figura; igralsko so bili vsi trije manj zado- voljivi; stavljam to na račun pre- maloštevilnim skušnjam, ki so bile vzrok splošnemu pomanjkanju skupne igre tudi pri večini drugih. Opereta je bila sploh premalo študirana in je prišla vsaj še za eno glavno orke- stralno skušnjo prezgodaj ua oder. Gg. Skrbinšek in Drenovec, ter dame Vera Danilova, Iličičeva in Bukškova so ugajali. Zbor je bil siguran; za eksaktnost izvajanje plesov bo za prihodnjič gotovo poskr- bel režija. Ker nočemo nikomur de- lati krivice, radi izjavljamo, da ne za- deva krivda v nobenem oziru gosp. Povheta, ki pri tej opereti izjemoma ni vodil režije.

V nedeljo zvečer se je upri- zorila izvirna burleskna farsa s petjem in godbo „Šarlvari“ g. Smehoslava Veselka, delo brez notranje zveze, ki izkazuje sicer tuptam dovolj učinko- vito, bodisi humorna, bodisi satirična

mesta, ki pa takoj nato zopet pade v prevladujočo trivialnost in neduhovi- st. V delu samem leži seveda glo- bokejši pomen kot ga more videti površen opazovalec; kaj je avtor na- meraval s tem delom, ni pretežko uganiti. Ako naj pomenja Klinarjeva Meta slovensko dramo, je vse- kako zelo simboličen prizor, ko nam jo Kondordat, ta hudobni duh doline sentflorjanske izneveri. Ako naj bo „Šarlvari“ nekakšna glorifikacija zna- nih dramatičnih narodnih iger, se nam zdi to kaj malo okusno in še veliko manj opravičeno; ako naj bo „Šarlvari“ satira na razcepčenost okusa naše publike, potem se nam zdi takšna tendenca smešna in pre- drzna. Gotovo je, da ima vsakdo pra- vico imeti svoje mnenje, tudi g. Sme- hoslav Veselko. Tudi prezirati in sme- žiti sme kogar hoče, nikdo mu ne odreka te pravice. Svobodno mu, da persiflira nemške klasike in nekega slovenskega dramatika - kolega. Vsi nemški klasiki so bili ravnotako kakor pri nas n. pr. g. Cankar že toliko in tolikokrat skalpirani. Ampak skalpirati treba z ostrim svetlim nožem in umet- no treba zastaviti klino, tako da je cela procedura izbrani žrtvi pravza- prav visoko-estetično veselje. Za moj del lahko g. Smehoslav Veselko tudi

kar obglavi vse slovenske dramati- ke konkurent. Ampak zopet treba obglavi- ti gotovo, spretno, in ne mahiniti s sekiro zraven. Pri tem ne bo še nikdo mislil, da leži v ozadju kakšna speku- lacija, zavist, nevoljnost ali kak sen- zacijelzen maneuver. Drugače pa je, če si nekdo nadene samo krinko do- brega humorista in satirika, če si mora umetno in prisljleno s šminko in pudrom siloma delati satirične in cinične poteze po obrazu in če skuša posnemati umetnost drugih s skrhanim nožem v roki. Ako glumač preobrača več ali manj vratolomne skoke in ob- delava pri tem činele, li jih nosi na glavi, s koleno, ako se samozadovoljen spreha po vrtu svojega spoznanja, ako viši na trapezu manire in govori neumnosti, potem se pač samo ami- ziramo. Ali pride komu na misel, da bi se postavil v parado in odbijal malo elegantne ucearce skrhane sablje? Kdo, ki ima sploh še kaj dobrega okusa, bi se zmenil za to, ako ga anonimnik traktira z neokusnostmi? Kdo naj se spušča v disput z razpo- sajencem, ki meče blato? Dober sa- tirik ne pobija oken s kamni, ampak z demanti, s čemer pa seveda ni re- čeno, da demant zapusti lahko na čelu ravno takšno marogo, kakor po- cestni kremenjak. To je naše mnenje!

MALI LISTEK.

Slov.deželno gledališče.

„VESELA VDOVA“.

Opereta v treh dejanjih. Spisala Viktor Léon in Leo Stein, poslovenil Milan Pugalj. Uglasbil Franc Lehár.

V soboto se je predstavila ope- retnim prijateljem in habituějem prvič in najbrže ne zadnjič v sezoni Lehár- jeva „Vesela vdova“. Gros občin- stva je sprejel to prijazno, ljubeznivo damo z neprikritim veseljem in tak- šnim zadovoljstvom, kakor sprejemajo drugod navadno le dovršene uprizo- ritive; pri nas zadostuje žal že ope- retna predstava kot taka za uspeh in garantuje za dober sprejem od strani večine publike že samo dejstvo, da se uprizori ravno opereta in ne kaj drugega. S tem seveda nočemo delati kvalitativno „Vesela vdova“ čisto nobene krivice. Saj vendar prištevamo glavne operetne točke danes že k naj- elementarnim izlivom ljudske lirike in tudi poznave glasbe ima lahko veselje nad posameznimi melodijoz-nimi točkami v gracioznem plesnem koraku in nad muziko polno humorja in šale; prav nič nas ne moti, če stopa vesela vdova po odru v skadr-

skem, dunajskem ali pa predpisanem črnogorskem kostumu. Velika pred- nost operete je karakteristična instru- mentacija: ako bi vse fine posamez- nosti prišle v orkestru pod vodstvom gosp. kapelnika Čajánka včasih do boljše veljave, bi bilo sicer opereti v korist. — Operetnemu večeru ni sve- tila najsrečnejša zvezda. Že vnaprej deloma napačno izsedenje prvih ulog se je maščevalo na dovolj očiten način, da ne govorimo o drugih manj- ših pomanjkljivostih, ki so se vlekle kakor dolga morska kača skozi ope- reto. — Gđc. Hadrbolečeva se je držala v strogih mejah umerjenosti in pokazala svoj dobri okus v elegantnih manirah in diskretni igri v finejših linijah. Bila je ljubezniva vesela vdova, ki se je odlikovala tudi v krasnih to- aletah. V pevskem oziru odlična kot navadno, je prednašala zlasti pesem o Vili in o jezdecu v drugem dejanju z izrednim uspehom. — G. Bohu- slav se je pokazal po svojem na- stopu in po mondenskih manirah kot kavalir, ki se zna na gladkem parketu v salonu pravilno obnašati. On je in- teligenten spreten igralec prav tako kakor jako dober plesalec. Lepi plesni valček z gđc. Hadrbolečovo je moral ponoviti. O pevskih zmožnostih gosp. Bohuslava je pač mnogo težje govo-

smukne jazbec, in uide na plano, predno ga je mogel mož ujeti. Ampak ta jazbec je imel le dve nogi, zato je srečno pobegnil.

O gospodu Rudolfu Šegi smo bili svojočasno napačno poučeni, ko smo mu očitali, da je nabiral oglase za „Jutro“ na nedopusten način. Da so bile te informacije res napačne, smo se prepričali in za to izjavljamo — ker nam je bilo vedno samo do resnice — da je g. R. Šega postopal popolnoma pravilno in da se je posluževal pri nabiranju oglasov samo dopustnih sredstev, kakor je to odgovarjalo intencijam lastnika našega lista.

V včerajšnje posmrtno oznanilo o smrti g. Bende, magistratnega uradnika v Ljubljani, se nam je vrnila neljuba pomota in se mora glasiti mesto Makso Benda — Alojzij Benda.

Telefonska zveza še ni urejena. Kakor znano je zadnji sneg napravil po Ljubljani mnogo škode pri telefonskem omrežju. Skoraj od vsake hiše so visele doli pretrgane telefonske žice, ponekod kar cele štrne skupaj. Vsled tega je bila tudi telefonska zveza na mnogih krajih onemogočena, kar je trgovini in podjetjem sploh povzročilo mnogo neprijetnih posledic. Tekom dni se je ta škoda na mnogih krajih sicer že popravila, vendar je še danes morda še več takih zvez, ki še ne funkcionirajo. Niti vseh pretrganih doli do trotoarjev visečih žic se niso pospravili. Na Turjaškem trgu n. pr. smo še včeraj popoldne na cesti ravno pred dvorcem kmetijske družbe opazili cele štrne tako nizko visečih žic, da bi se bil vanje kmalu zapletel nek voz s konjem vred. Vsaj taki veliki nedostaki bi se dali pač že lahko odstraniti. Ali se raje čaka, da se bo preje zopet kaka nesreča zgodila?

XXX. občni zbor „Kmetijske posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani. V nedeljskem poročilu pod tem naslovom je izostal pomotoma en član novoizvoljenega načelstva imenovanega združbe. Novoizvoljeno načelstvo se je torej konstituiralo takole: Ivan Knez, veletržec in posestnik v Ljubljani, predsednik; Andrej Šarabon, veletržec in posestnik v Ljubljani, podpredsednik ter Josip Lenčič, veletržec in posestnik v Ljubljani, Ivan Mejač, trgovec v Ljubljani in Anton Pogačnik, posestnik in župan v Sp. Šiški, odborniki. V nadzorstvo pa so bili izvoljeni: Franc Jarc, veleposestnik v Medvodah, Avgust Jenko, hišni posestnik v Ljubljani in Alojzij Vodnik, hišni posestnik v Ljubljani.

Mali Tonček Valperl, sinček I. Valperla iz Logarjeve Kriste se je izgubil

pa na vso srečo zopet našel in bode prvega aprila virtuosno brez strahu in brez najmanjše treme deklamiral Levstikove „Domače živali, Funtkovega „Lakomnega psa“ in Stritarjeve „Mlade vojake“. — Kje in čemu, bomo že povedali.

Petletnica „Adrije“ v Pragi.

Letos je preteklo pet let, kar se je ustanovilo v Pragi slov. akad. društvo „Adrija“. Po kratki dobi petih let zre „Adrija“ lahko s ponosom na delo, ki ga je storila. Njen nastop pomenja novo dobo našega obrambnega dela. Reformacija naše šolske družbe, obrambni tečaj v Ljubljani, obrambni muzej to so glavne zasluge tega društva. Razen tega je društvo živahno delalo na vseh poljih našega kulturnega življenja in zlasti posredovalo med moderno češko kulturo in domovino. In v teh dneh, ko je slavila svojo petletnico, se je videlo, koliko inicijative, koliko sveže moči ima društvo še v sebi in kake simpatije uživa danes v slovenski in češki javnosti.

Dne 4. t. m. je priredilo društvo slavnostno zborovanje pri „Choděri“, ki mu je prisostvovalo čez 150 oseb. Med gosti so bili zlasti: tajnik češkega narodnega sveta Seifert, rodbina češke pisateljice gosp. Preisova, g. inž. Bašta, rodbina Seewaldova, i. dr. Bili so navzoči tudi zastopniki mnogih čeških in jugoslovanskih društev zlasti: „Svaz. českol. studentstva“, ak. dr. „A. Čížek“, ak. dr. „Šumadija“, ak. dr. „Slovenija“, ak. dr. „Zyčie“, ak. dr. „Hrvat“, ak. odbor „Nar. Jednote Severočeške“, „Klub. slov. tehnikov“, fer. dr. „Prosveta“, fer. dr. „Bodočnost“, Ruski kružok, „Društvo za potpomagivanje Srba dijaka u Pragu“, „Čitarna L. N. Tolstého“, „Mlada generace statopravně-pokroková“, „Casopis pokrokového studentstva“, „Samostatnost“ itd. Pismene pozdrave so poslali, ker se niso mogli osebno udeležiti zborovanja: g. drž. posl. prof. dr. Drtina, Češkoslovanska jednota „Plzen“, ak. dr. „Slovenija“, ak. dr. „Balkan“, ak. dr. „Sloga“ Příbram, „Izobraževalni

Klub“, g. starejšine: dr. Lah, Zalar, dr. Lavrenčič, Kavčič, dr. Lipold, inž. Pavlin, dr. Rekar, Tolazzi, Goljevčev, Borštnik, Prekoršek, tov. Gnus, „Idrijski radikalc“ i. dr.

Slavnostno zborovanje je otvoril tov. predsednik Weixl s kratkim nagovorom, v katerem je orisal, kako je slovenski dijak tekom časa zamenjal italijanske univerze z avstrijskimi nemškimi in kako se sedaj vedno bolj obrača k slovanski univerzi v Prago. T. Brunčko je v češkem govoru poda v kratkih potezah zgodovino kulturnega življenja v Sloveniji, zlasti zgodovino slovenskega dijaštva in očrtal kulturno in dijaško-socialno delovanje nar. rad. struje ter njene cilje.

Tov. Krivic je v svojem referatu povdarjal vzgojevalno vrednost nar. radikalnih načel. „Vsakdo je bil sam prisiljen iskati odgovor na vprašanja, ki jih je pred njega postavil nar. radikalni program. Le takšnega umskega dela posledica more biti prepričanje, ki ga more vsakdo braniti z argumenti razuma in ne z argumenti čustva“. Pokazal je dalje na upravičenost našega nadstrankarskega stališča, ki je le posledica metode, ki se je poslužuje moderna znanost, ki zahteva od znanstvenika, da gre na delo brez vseh predsodkov, ker le tako bo videl stvari, kot so v resnici. Iste metode se moramo posluževati tudi pri proučevanju socialnih pojavov, katerih študij je neobhodno potrebna priprava za poznejše življenje, za politično delo. Ravno tu moramo biti prosti vsacega apriorizma, vsake strankarske vezi, sicer bo naša priprava enostranska — ker programi političnih strank so enostranski, večinoma zastopajoč interese le enega razreda. Mi se pa moramo za življenje pripraviti vsestransko in vsestranska je le veda. Ko je tako oslikal logičnost nar. rad. načel je pokazal nadalje na podlagi našega stališča do socialnega vprašanja ter do verstva v koliko odgovarja nar. radikalizem filozofskim in etičnim smerem moderne dobe. V razmišljanju o bodočnosti je povdarjal, da bo še vedno pripadala dijaštvu naloga posredovati med evropsko duševno kulturo ter domovino. Le na podlagi zasledovanja znanstvenih posnetkov ter soc. pojavov v domovini bo mogoče priveriti v narod lepšo in srečnejšo dobo in popolnejšo kulturo, porabljač izmed rezultatov vede vse to kar je v sanaciji naših razmer primerno — to pa bo mogoče le, če bo stališče glede strank in politike še v naprej takšno kot sedaj. Na konci je bil v Zupaničev „Dumo“ nam predložil problem, ki ga bo treba vsestransko preštudirati: socialni problem našega naroda, ki je jasno narodnostno vprašanje. To je problem našega malega naroda.

Kakor drugi del proslave se je vršila 7. t. m. slavnostna akademija v „Narodnem domu“ na Kral. Vinogradih. Pri koncertu je zapel društveni zbor pod vodstvom svojega pevovodje tov. M. Ungerja nekaj mičnih narodnih pesmi in več novejših moških zborov slovenskih skladateljev. Gdč. Vlasta Loukotkova je zapela dve nežni pesmi anonimne češke komunistke, na klavirju jo je spremljala gdč Ella Preissova. G. J. Nevole je nastopil s dvema pesmicama. Znani slovenski baritonist tov. R. Trošt je žel burno pohvalo za svoje petje. Razven fega je sodelovala pri koncertu godba 91. pešpolka pod vodstvom našega rojaka kapelnika g. dr. Čerina. Po koncertu se je razvil animiran ples, ki je trajal do ranega jutra. Akademijo je posetilo v velikem številu najodličnejše češko občinstvo. Praški župan, g. dr. Groš, je poslal pismo opravičilo, ker ni mogel priti. Uspeh akademije je bil nad vse pričakovanje sijajen in „Adrija“ je pridobila marsikakega novega prijatelja.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Stališče bana Tomašiča omajano.

Zagreb, 20. marca. Stališče hrvatskega bana Tomašiča je jako omajano. Osješki centrumaši pod vodstvom dr. Neumanna so radi zadnje izjave grofa Khuena o političnih razmerah na Hrvatskem jako deprimirani. Na svoji zadnji seji so izjavili, da bodo v Pešti Khuena prisilili, da pokaže v hrvatskem vprašanju svojo politično barvo. Hrvatski delegati ne nameravajo ogrski vladi toliko časa votirati proračuna, dokler ne bodo odstranjene vse ovire, ki ovirajo rešitev vprašanje železniške pragmatike v hrvatskem smislu.

Konflikt med frankovci in krščanskimi socialci.

Zagreb, 20. marca. Med hrvatskimi krščanskimi socialci in frankovci, ki so sedaj združeni, je prišlo do ostrega konflikta. Pri včerajšnji bakljadi povodom godu dr. Josipa Franka so namreč frankovci istemu priredili velikanske ovacije. Med bakljado pa so pred stanovanje dr. Franka

prišli tudi krščanski socialci in viharo protestirali proti takim demonstracijam. Radi tega danes frankovski listi krščanske socialce vehementno napadajo in zahtevajo zadoščenje.

Car sprejel Stolypinovo demisijo.

Petrograd, 20. marca. Ruski ministrski predsednik grof Stolypin je podal svojo demisijo. Car je demisijo sprejel. Ministrski predsednik postane najbrže sedanji finančni minister Kokocev, ministrom za notranje zadeve, katere posle je sedaj opravljal Stolypin sam, pa bo imenovan sekcijski šef grof Stumer. Kdo bo Kokocev namestnik, še ni znano.

Spremembe v srbski diplomaciji.

Belgrad, 20. marca. Vesti, da se v kratkem izvrše važne spremembe v srbski diplomaciji, so malo presgodnje. Spremembe se namreč ne izvrše toliko časa, dokler skupščina ne reši proračuna za l. 1911. Gotovo pa je, da bo na mesto umirlega srbskega poslanika v Sofiji imenovan novim poslanikom dr. Spalajković, ki je sedaj dodeljen srbskemu poslanstvu v Petrogradu.

Potovanje krajja Nikite.

Cetinje, 20. marca. Kralj Nikita nastopi dne 7. aprila svoje potovanje po evropskih dvorih. Gotovo je, da bo pred kraljevim potovanjem še podal demisijo sedanji ministrski predsednik Tomanović, tako da bo na potovanju spremljal kralja že novi ministrski predsednik dr. Lazar Mijusković.

Kitajski odgovor na rusko noto.

Petrograd, 20. marca. Kitajska je s svojim odgovorom na zadnjo rusko noto ugodila Rusiji v vseh ozihi. Vendar pa v ruskih visokih političnih krogih prevladuje mnenje, da se Rusija z ozirom na sedanje postopanje Kitajske nikakor ne bo zadovoljila s tem odgovorom, ampak bo zahtevala še posebno garancijo, da se bo pogodbe tudi v bodoče držala. Kitajska v svoji noti dovoljuje ruskim trgovcem prosto trgovino po vsej Mongoliji in tudi po vseh drugih krajih Kitajske, ki so izven znanega kitajskega zidu. Dalje Kitajska dovoljuje tudi ustanovitev ruskega konzulata v mestu Čugušak v Mongoliji.

Zrakoplov „Lebaudy“ ponesrečil.

Dunaj, 20. marca. Avstrijski vojaški zrakoplov „Lebaudy“, kateremu so se dosedaj še vsi poleti med Dunajem in Lincem posrečili, je včeraj ponesrečil. Močen veter ga je namreč danes zjutraj na vojaškem vežbališču v Lincu, kjer je bil pritrjen, odtrgal, vrigel ob tla in ga popolnoma razbil.

Kabinetska kriza v Italiji.

Rim, 20. marha. Kabinetska kriza v Italiji še sedaj ni rešena. Giliotti nikakor ne mara sprejeti sestave novega kabineta, ker je v zbornici na dnevnem redu sedaj ravno rešitev železniškega vprašanja, radi katerega je moral Giliotti že enkrat demisijonirati.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik: Milan Plut. Tiska „Učiteljska uskarna“, Ljubljana.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v zzzamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri večer.

Knjigovodja z večletno prakso, več slovenske, nemške, hrvatske in italijanske korespondence želi premeniti službo. — Ponudbe pod „Praksa“ na uprav. „Jutra“. U/12/3—1

Hišna krila za d. k. l. k. l. k. l. Cene nizke. „Angleško skladišče oblek“, Ljubljana, Mestni trg 5. 175/10—1

Elegantno stanovanje s štirimi sobami, kuhinjo, kopalnico, balkon in drugimi pritlikalnimi se odda za majev termin. Naslov pove inseratni oddelek „Jutra“. 165/3—1

Dve elegantno meblirani sobi s posebnim ugodom ena poleg druge se odda s prvim aprilom. Židovska ulica št. 1. I. nad. U/6/3—1

Vrtne stole železne za zravnat izdeluje Fran Kunstek, ključavničar v Mokronogu. U/4—1

2 elegantno opremljeni sobi, pripravi tudi za pisarno, eventualno brez opreme, se takoj oddaste. Knafova ul. 5. parter desno. U/3—1

Išče se stanovanje z dvema ali tremi sobami za april ali takoj. Naslov pove upravništvo „Jutra“. U/1/2—1

Mlad gospod želi vstopiti kot praktikant v kako pisarno v mestu ali pa na dežel proti primerni nagradi. Ponudbe na upravništvo „Jutra“ pod šifro „Praktikant“. U

Samostojna predelavka - šivilja, va-jena konfekcijskega dela (priprosto delavno perilo, predpasnike itd.) se takoj sprejme. Kje, pove inseratni oddelek „Jutra“. 175 2—1

Stanovanje z dvema sobama in kuhinjo se odda s 1. majem v Spod. Šiški, Kavškova cesta št. 255. 177 3—1

Resna, naobražena vzgojiteljica, ki zna dobro oba deželna jezika in se razume tudi na gospodinjstvo, se išče. Ponudbe pod M. G. na Prvo anončno pisarno, Francišanska ulica 8.

Iščem službo

poslovodje ali magacinerja

položim kavcljo. — Dopise sprejema upravništvo „Jutra“ pod šifro „Zmožnost“.

Milko Krapeš

Ljubljana, Jurčičev trg 3, priporoča svojo trgovino ur, juvelov, različenih srebrnih in kinasrebrnih namiznih oprav itd., itd. 6/10—1

Popravlila se točno, solidno in ceno izvrše.

Priporoča se za vsa v svojo stroko spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevljarski mojster

V LJUBLJANI, Sodnijska ulica št. 3

izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Izvod samo po 4 vinarje.

Naročila sprejemajo

razen prodajalne pisarne šentjanske premog družbe v Krizevniški ulici št. 8, II. nadst., sledeče tvrdke: Fr. Babič, Dolenjska cesta; E. Kavčič, Prešernova ulica; Leskovic & Meden, Jurčičev trg; I. Mencinger, Sv. Petra cesta; B. Sevar, Sv. Jakoba trg; Urad. gospodar. društvo, Kongresni trg; Naročila in denar za premog za Šiško sprejema Lud. Kotnik, trgovec v Spod. Šiški. Za sprejemanje naročil, kakor tudi za inkasiranje je opravičen gosp. Josip Baraga

Naročajte izvršni šentjanski premog!

Po analizi, izvedeni po c. kr. geološkem državnem zavodu na Dunaju potem po dr. A. Plussu, profesorju kemične tehnologije na c. kr. visoki šoli za poljedelstvo na Dunaju in končno po laboratoriju „Združenih mostecko-duhovskih rudarskih revirjev“ ima šentjanski premog 4059—4733 kalorij in 7.96—11.57% pepela in se potemtakem more vzporejati z najboljšim češkim.

Cena mu je 2 K 40 h za 100 kilogr.; tedaj nižja, kot cena vsakega drugega premoga.

Kdor je kdaj kuril z njim, ne opusti ga nikdar več.

eljniška družba ::

pivovarne „Union“

v Sp. Šiški pri Ljubljani

Telefon šte. 53

priporoča svoje izborno marčno, dvojno-marčno in izvozno pivo

v sodčkih in steklenicah.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Pichler, Kongresni trg.

Česark, Šelamburgova ulica.

Dolenec, Prešernova ulica.

Fuchs, Resljeva cesta.

Sajč

Mrzlikar, Sodna ulica.

Šubic, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk,

Kotalk, Šiška.

Tivolli, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Stlene, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Kleinstejn, Jurčičev trg.

Wislak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Sitar, Florjanska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Nagodě

Kanc, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Bizjak, Zaloška cesta.

Remžgar, Zelena jama

Bič, Zaloška cesta.

Svetek, Zaloška cesta.

Jamšek,

Štravs, Škofja ulica.

Zadel,

Ojstriš, Karlovska cesta.

Sterkovič, Dunajska cesta.

A. Feldstein
priporoča svojo
galanterijsko knjigovoznico
na Radeckega cesti šte. 12.

Stanovanje

s tremi malimi sobami, kuhinjo in
drugi pritliklinami se odda s 1. majem
za letno najemnino K 339.20. Rimska
cesta šte. 17.

Trgovski pomočnik

bi rad prevzel dobro idočo trgovino
v večjem prometnem kraju blizu želez-
nice. Natančne ponudbe na upravništvo
„Jutra“ pod šifro Trgovina 11.

Ženitna ponudba

Gospod star 29 let, posestnik in
gostilničar na deželi, ki ima do 40.000 K
premoženja, bi se rad radi pomauj-
kanja znanja poročil z gospodično,
staro od 18. do 25. leta, zmožno slo-
venskega in nemškega jezika ter bi
imela vsaj 5000 do 10.000 K premo-
ženja. Vdove brez otrok niso izklju-
čene. Dopise s sliko do konca t. m.
na upravništvo „Jutra“ pod „štev. 77“.

Jako zanimiv, zabaven in po-
učen list s slikami je

„Ilustrovani Tednik“

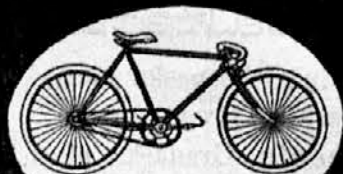
ki izhaja vsak petek ter stane
četrtletno le K 1.80.
Zahtevajte ga povsod! Naročite
ga in inserirajte v njem!

Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

Julij Meinl

uvoz kave in
velepražarna.
Nova podružnica
v Ljubljani
Šelenburgova ul. 7

KINTA
K.C.L.

Priznana močna, lahko tekoča
solidna in neprekosljiva so
KINTA kolesa.
Najobširnejše jamstvo. Ilustrovani
ceniki brezplačno.

K. Čamernik
LJUBLJANA, Dunajska c. 9.
Special. trgovina s kolesi in posam. deli.
Izposojevanje koles.

Ponatis zanimivega romana

„Otroci papeža“

je izšel in se dobi pri upravn-
ništvu „Jutra“ za 3.50 K bro-
širan, za 4.50 K pa elegantno
vezan izvod. Najbolje je, ako
se istočasno z naročilom po-
šlje tudi denar, ker s povzet-
jem poslana knjiga je dražja.

Tovarniška znamka „IKO“.

Lastna tovarna ur v Švicl.

„Angleško skladišče oblek“
v Ljubljani, Mestni trg 5
ima v zalogi polno število

spomladanskih oblačil
zagospode in dečke
kakor:

športne in promenadne obleke,
površnike, raglane, ulstre, pe-
lerine, klobuke in čepice.

Ravnotako tudi v

konfekciji za dame in deklice

kostumi, mantile, raglani, jo-
pice, krila, bluže in čepice.

Specijalitete v

hlačnem krilu
in kostumu.

Vse po priznani nizkih cenah.

O. Bernatovič.

Kavarna Leon

vsak pondeljek in torek

∴ koncert ∴

**I. LJUBLJANSKEGA
SEKSTETA**

Vedno celo noč odprta.

Spoštovanjem

L. T. Pogačnik.

Oblastveno autorizirano in sodno
zapriseženi

inženir Ig. Stembor

Ljubljana, Šubiceva ulica 5.

Prevzema stavbna vodstva, oddaja
strokovna mnenja, izvršuje vsa v
stavbno stroko spadajoče načrte, kakor
n. pr. za visoke stavbe, vodovode,
kanalizacije, ceste, regulacije, parce-
lacije itd.

Zboljšana Kneipova metoda in
ventilirane spalne čepice

so kot najbolj preizkušeno sredstvo
proti nervoznemu glavobolu vseh vrst,
proti potenju, vroči glavi in posledicam,
izpadanju in osivelosti las. Čepica po-
miri živce in prozori dobro spanje in
splošno glavo.

1 čepica z dvojno ventilacijo K 6.—
1 „ „ trojno „ 8.—

Balzam pospešujoči rast las in brade

z uporabnim navodilom

1 stekleničica K 2.—

1 „ „ „ 1.—

1 „ „ „ 6.—

Naročila iz provinc po pošti
le proti povzetju.

Zavoj in spremnica 30 vin. Pri
naročilu čepice naj se navede
obseg glave.

P. Frötscher, Dunaj III.,
Barichgasse 17.

**Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak
naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“,
ali pa najde novega naročnika!**

Izobražen mladenič

vešč knjigovodstva v posojilnicah, zadrugah, veleposestvu,
ali drugih podjetjih, ki se razume tudi na dela v vinogradu
in na polju, želi primerne službe. Ponudbe z navedbo po-
gojev in plače se prosijo na naslov: Ant. Marinič, Ljutomer,
Štajersko, poste restante.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v ti-
skarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.
Muzikalije.

Telefonska šte. 118.

Najmodernejšše črke.
Litografija.

Poštne hranilnice šte. 76.307.

Del. glavica:
K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond
K 450.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

priporoča promese na 4% Tiske srede à K 8.—; zrebanje 1. aprila; glavni dobiček K 180.000.—.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg.
Hrast, Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geršina, Rojan,
Raunacher, Can. po Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Bajc, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Izdelovanje igrač

Ernest Hoffarth jun., Dunaj VIII.,

Pfeilgasse 34.

Vojaške oprave za otroke:

Infanterijska garnitura

Huzarska

Planin. lovcev

Dragonska

Ulanska

Telesne straže

Prekupovalci specijalni cenik.

obstoječa iz čake, prsnega „ 4.—
oklepa, sablje, patronske „ 5.—
taške, puške v najfinejši „ 5.—
izdeljavi „ 5.—
„ 6.—

Razpošiljatev po povzetju.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“ :

Telefon interurban šte. 129.

Valjšeni mlin v Domžalah
I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skladišče: Vegova ulica št. 6.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti
kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici:
Gruden & Co., Stolni trg šte. 9.

